

80- Rahmetin Öyle İçindeyiz Ki!

Nureddin Yıldız'ın 13.09.2009 tarihli (80.) Hayat Rehberi Dersi'dir.

Bismillahirrahmanirrahim.
ElhamdülillahiRabb'il âlemin. Ve sallallahu ve selame alâ Seyyidina Muhammed ve alâ alihi ve sahabihi ecmaîn.

Değerli Kardeşler!

Şeytanın üzerimizdeki kötülük emellerinden söz edecek olsak aklımıza büyük haramlar, ALLAH'a isyan olan konular hep gelir. "Şeytan bizi nasıl aldatır, bizi nasıl tuzağa düşürür?" şeklindeki soruyu cevaplandırırken içki içittirerek, zina yaptırarak gibi cevaplar veririz. Şüphesiz bu doğru. İçki, kumar bunlar şeytanın silahlarıdır.

Ama ortada bir hakikat var. Şeytan, içkiyi, silahı, zinayı, kumarı kullandığı gibi herkesin ayağına göre model ayakkabıları da vardır. Bazen ALLAH (c.c.) korkusundan sabahlara kadar ağlatarak da tuzağa düşürür. Çok nafile namaz kıldırarak da tuzağa düşürdüğü de olmuştur, olur da. Sabaha kadar Kadir gecesi namazı diye seni namaz kıldırtıp sabah namazını camiye gitmeni engelledi mi kazanan şeytan olmuştur. ALLAH (c.c.) yolunda infak edeceğim, çok hayır yapacağım diye seni coşturur, çocuğuna harçlık vermeyi ihmal ettirir, çocuğu hırsız yetiştirir. Bir kişi, o kazanmış olur. Sen hayrınla ne yaptığını anlayamazsın.

Şeytanın her ayağa göre ayakkabısı, her kafaya göre külahı vardır. Bu nedenle şeytanla mücadele etmek sadece alkolü önlemek, zinaya karşı tedbir almak değildir. Şeytanın silahlarını da iyi bilmek, iyi öğrenmek gerekir.

Bu silahlarından -en müessir silahlarından- biri arkadaşlar şeytanın, mümini umutsuz hale getirmesidir. Mesela günahlarını abartarak gözünde, ALLAH'ı Teâlâ'nın affını unutturarak güya tevazu kalıbına sokup; "Sen kim, Cennet'e girmek kim bu halinle mi?" diye tevazu oyunu Müslüman'ı Cennet'ten uzaklaştırabilir.

Mesela en basit taktiklerinden biri olarak Ashab-ı Kiram'ın pozisyonunu, ALLAH'a yakınlıklarını, amellerini abartıp onlara bakıldığında "Senin cehennemde bile yerin yok! Bırak Cennet'e girmeyi Cehennem'de bile yer kalmaz sana!" diye -güya Ashab-ı Kiramla, Mümin'in bulunduğu pozisyonu kıyas ederek- Mümin'i amel yapmaktan ve imanına güvenmekten alıkoyar. Neticede kazanan, o olur.

Hâlbuki mümin -işin doğrusu nasıl?- Mümin, Ashab-ı Kiram'a bakar "Belki Sahabi olamam ama bu zamanın Ebubekir'i de ben olurum" diye düşünür. Nasıl en fakir insan da günün birinde büyük bir zengin olmayı hayal ederek yaşar, iman da böyledir. Evet değilim, Ebubekir değilim. Ebubekir'in saçı, tırnağı da değilim şüphesiz. Ama olmama engel yok. Ben de gayret ederim diye düşünmelidir Mü'min.

Umutsuzluk, ALLAH'ı Teâlâ'nın Cenneti'ne girmeye kendini uygun görmemek, görememek şeytan tuzağıdır. Ve bu tuzağını şeytan -en müessir silahlarından biri olarak- herkese kullanır. Hani sohbetler esnasında "Biz kim, namaz kabul olması kim?" şeklinde düşünürüz ya hani "Bizim tuttuğumuz oruç ta kabul olacağı yok ama hani bir tutalım" deriz ya, "Yav benim paramla mı Müslümanlar kurtulacak, fitre, kaç para ki fitre filan" diye düşünüyoruz ya; bunlar ALLAH'ın rızasına uygun düşünceler değil. Bir avuç buğday, ne kadar ederse etsin, hatta yarım avuç buğday bile ALLAH'ın rızasını kazanmaya, Cenneti'ne girmeye uygun bir ameldir.

Kardeşim!

Eğer Cennet; ALLAH'ınsa, Cennet'i vaat eden ALLAH'sa bir kere "سبحان الله العظيم وبحمده" Sühbanellahlil azim ve bihamdihî" diyene yerle gök arası kadar yer, söz veriyor ALLAH (c.c.). "Bu bir

kelimedir, bir cümledir. Bunu çabucak söyledim.” bunlar benim hesap etmem gereken şeyler değil. Vaat ediyor ALLAH (c.c.). Aza çok veriyor. O’nun bileceği iş.

Biz şu şekilde iman ederiz: Rabbim bana ne emrettiyse, ben onu yaparım. Onun kaç para ettiğine karışmam ben. Muhasebe, ALLAH’ın işidir.

Mantık olarak ta şeytanın bu tuzağı oldukça mantıksız bir yapıdır. Şimdi mümin sadece “ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ الرَّسُولُ اللَّهُ La ilahe illellah Muhammedun Rasulullah” diyerek ebedi cehennemden kurtulacağına inanır. Başka türlü iman etmiş olmaz zaten. Bir “ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ الرَّسُولُ اللَّهُ La ilahe illellah Muhammedun Rasulullah” kaç sayfalık kitaptır? Bir cümle bu, bir satırdan daha az bir cümle. Bunu söylemenin bedeli sonsuz cehennemden kurtulmak oluyor da mesela yatmadan önce gece Bakara Suresinin son iki ayetini okuyarak yatana ALLAH (c.c.) cennet vaat ediyorsa –ki Bakara Suresi’nin son iki ayeti yirmi kelimeyi tevhid yapacak kadar uzun- ALLAH Teâlâ ona, sadece Bakara Suresi’nin son iki ayetine böyle büyük bir sevap -Cennet sevabı- vaat etmekle -mantık olarak bakıldığında bile- ters bir iş yapmış oluyorsa.

Kelime-i Tevhid bir cümledir, onunla cennette ebedi kalacağına inanıyorsun. İki rekât İshrak namazı kıldığında sabahleyin, sana ALLAH (c.c.) bir umre bir hac sevabı vaat ediyorsa, mesela annenin-babanın yüzüne tebessüm ettiğinde, elini öpüp dualarını aldığında senin günahlarını affedeceğim diyorsa, mesela sabah namazından sonra yerinden kıpırdamadan on defa “ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ” La ilahe illellahu vahdehu la şerike leh, lehül mülkü velehül hamdu ve hüve âlâ külli şeyin kadir” dediğin zaman sana şu kadar sevap vereceğim diyorsa, Peygamber’i, O’nun lisanından konuşuyorsa, bunu niye abartı göreceğim ki ben?

Kurban bayramında, “Kes bir koç, dolabına koy, ye, afiyet olsun. Ben, senin günahlarını affedeyim.” diyorsa ALLAH (c.c.), biz, bunda abartı göremeyiz. “Benim bir kurbanımla Cennet’e girilmez” diye düşünemeyiz.

İşte burada şeytanın işlevi devreye giriyor. Bir kurbanla ALLAH (c.c.) senin otuz senelik, kırk senelik günahlarını affedeceğine söz veriyor, ama sen kurban kesmeye giderken ütülü pantolonunu bile çıkarmıyorsun, eziyete girmek istemiyorsun, sadece uzaktan seyrediyorsun. Zaten onu bir gelenek düzeyinde görüyorsun sen.

Benim günahlarımın affolacağı müthiş bir iş bu. Bir kurban kesmek ama; Hac gibi bir şey, Ramazan gibi bir şey, Kur’an hatmetmek gibi bir şey diye düşünmüyorsun. Aslında senin otuz senelik günahlarını temizlemeye müsait bir iş iken o, senin gözünde düşük olduğu için, melekler ona o işi yaptırtmıyorlar. Kurban kesiliyor, koç boğazlanmış oluyor; senin günahların yerinde duruyor. Sen böyle bir istekte bulunmuyorsun ALLAH’tan zaten. Bütün ibadetler için geçerli bu.

Bir Müslüman, başka bir Müslümana iyilik yaptığında, o Müslüman: “Teşekkür ederim, çok mutlu oldum. Günün birinde biz de size iyilik yapacağız” gibi bir sürü edebiyat yerine “ALLAH (c.c.) sizden razı olsun kardeşim” dese, “Yav sen ALLAH (c.c.) razı olsun dedin diye mi ALLAH (c.c.) benden razı olacak!” mantığıyla baktığın için sen, belki bir Mü’min kardeşinin sana yapacağı o dua sayesinde kim bilir ne kadar günahından kurtulup cennette ne kadar makamlara yükseleceğin halde, sırf bakış tarzı yüzünden onu kaybetmiş oluyorsun. Bu, işte, şeytanın; içki kadar, kumar kadar, zina kadar namazı terk ettirmek kadar güçlü bir silahıdır.

Elindeki nimeti, elindeki rahmeti, sana sunulmuş bu lütfu kıymetsiz hale getirmek; şeytanın en önemli silahlarından birisidir. Basit görmek. Bir ayetel kürsiyi namazdan sonra oku diyor sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz. Ne buyuruyor “Herhangi bir Müslüman namazdan sonra -farz namazdan

sonra- Ayetel Kürsi'yi okumayı âdet haline getirir de farz namazı kıldı mı, Ayetel Kürsi'yi okursa onun Cennet'e girmesinin tek engeli; yaşıyor olmasıdır" buyuruyor.

Yav bir Ayetel Kürsi ile mi? Ya, sana ne kardeşim veya yarım Ayetel Kürsi. Yani cennetin çimento fiyatları, demir fiyatları, inşaat maliyeti var mı ki ALLAH Teâlâ bir Ayetel Kürsi bunu yapmaz diyecek sana. Hep müteahhit kafasıyla, hep demir çimento kafasıyla mı düşüneceğiz bunları biz. Veriyor, veriyor kardeşim.

Yav, söz veren Peygamberi aleyhissalatü vesselam. Ne buyuruyor "Kırk gün iftitah tekbirini kaçırmadan cemaate katılana cennet sözüm olsun" buyuruyor. Kırk gün ya. Kırk çarpı beş vakit. Ama iftitah tekbirini imamla beraber alacaksın. Sonra kılmazsan zaten senin yatırımın heba olacak. Ama kırk gün bu ciddiyeti gösterdin mi sen, kırk günden sonra bir gün iftitah tekbirini kaçırdın, öbür gün yetişemedin bunlara bakmıyor bir daha ALLAH Teâlâ, kırk gün şu, şu kampa kırk gün bir gir, görsün ALLAH Teâlâ.

E, bu kadar büyük şey vaat edilir mi? Tekrar başa dönelim. Nasıl لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ La ilahe illellah diyince Cennet'e inanmıştık. O daha büyük bir vaat değil mi? ALLAH Teâlâ buyurdu mu ki hele bir on sene baraj imtihanı. Bu لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ La ilahe illellah ciddi mi bakalım on sene sonraki yatırıma göre sizi de Cennet'e alırız buyurdu mu hiç? Bir barajı var mı bunun? Bir geçilmesi gereken merhale var mı? Elli sene putlara tapınıp şirk üzere yaşayan, bin bir melanet işleyen insanlar, sadece bir kere لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ La ilahe illellah dedikleri için hurilerle baş başa kalmadılar mı Cennet'te? ALLAH'ı Teâlâ'nın hangi vaadi basit ki?

Bugün, şu gerçeği anlamamız lazım kardeşler: ALLAH'ın bütün vaatleri ciddidir. Asla kandırmak için, seçim kazanmak için yapılmış vaatler gibi değildir. Ciddidir. Eğer bir kelime için Cennet vaat ediyorsa o öyledir. Mesele veya sorun ALLAH'ı Teâlâ'nın vadinin gerçek olup olmamasında değil, bizim o samimiyetle ona sarılıp sarılmamamızdadır. Eğer ALLAH (c.c.) Kâbe'sini bir defa tavaf edene bir sevap vaat ediyorsa, o; yüzde yüz doğrudur. Yapanın, yapmadaki kalitesi ve teslimiyeti çok önemli.

Kardeşler!

Bunun –bu anlattığımız hakikatin- özeti şudur: imanımız çok büyük yatırım bizim. Ama çok büyük bir yatırım. İman, yatırım demektir. Mümin, her adımı Cennet demek olan insandır. Mümin, ağzından çıkan her şey cennet olan insandır. Mümin'in bakışları bile Cennet demektir. Müminin kulağı Cennet sesi duyar. Müminin eli Cennet tutar. ALLAH (c.c.) böyle, rahmeti böyle. Biz bu rahmetin bu kadar içindeyiz. Yüzde yüz rahmetin içindeyiz biz.

Biz iş yaparken ALLAH (c.c.) rızası için iş yaparken -dünyevi işlerimizi dâhi yaparken- çoluk çocuğumuza oyuncak alırken, çocuklarımızla oturup oynarken, eşlerimizle oturup muhabbet ederken, eşlerimizle yatak odasında en tabi ihtiyaçlarımızı karşılarken bile ALLAH'ın Rahmeti'nin içindeyiz. Kenarında, sağında-solunda değil, içindeyiz. Rahmetle yüzde yüz iç çeyiz biz!

Tek sorunumuz, o rahmete tutunan elimizdir. Rahmete ciddiyetle, mağfirete ciddiyetle sarılıp sarılmadığımızdır. Bir mümin olarak biz, ALLAH Teâlâ'nın rahmetine, bizi mağfiret edeceğine, her sözümüze, her duyduğumuza, her tuttuğumuza, her adımımıza cennet vaat edeceğine iman ettik bir defa.

Kardeşim! ALLAH Teâlâ söz veriyor. Verirken bir masrafı yok ki bunun masraflarını karşılayamadım desin. Yıllar sonra Cennet'te fiyat artışı yok ki: "Biz onları vaat ettiğimiz zamanki fiyatlar değişti şimdi maliyet yükseldi" desin. Kooperatif mi zannettin sen, iki de bir zam yapacak? ALLAH (c.c.) bu. Sadece ol demekle her şeyi yaratıyor. Bütün kullarına yerler gökler kadar Cennet

verse, bütün kulları iman etse, hiç kâfir kulu olmasa, hepsine yüzer defa Cennet verse ALLAH'ın mülkünde ne zarar var, ne eksilme var? Bütün kulları secdeye kapansa, o secdenin karşılığı olarak herkese arşın gölgesini verse bir karışını dolduramayız ki arşın. İman bu, böyle iman etmemiz gerekiyor.

Düşününüz kardeşler!

Mesela, ALLAH Teâlâ bir Mümin'in, Kur'an-ı Kerim'in sayfalarına sadece bakmasına - okumasına değil sadece bakmasına bile- sevap vadediyor. Bir Müslüman evde otururken, iftarı beklerken, bayram görüşmesi yaparken, hiç bir iş yapmasa oturup sadece annesinin-babasının yüzüne baksa -sadece seyretse- oturup ellerini öpmek değil, çaylarını yapmak değil, çamaşırlarını yıkamak değil oturup babasını seyrediyor, annesini seyrediyor, buna; Kur'an okur gibi sevap vaat eden ALLAH'ımız var bizim. Annenin çamaşırını yıkadın, bu ayrı. Bu, büyük iş zaten. O, sana dua etti; zaten yatırım o. Hayır hayır! Oturup seyrediyorsun. Seni doğurana seyrediyorsun, Onun önünde hürmetle, saygıyla oturuyorsun. ALLAH (c.c.) bunu bile ibadet kabul ediyor. Buna bile sevap vaat ediyor. Bu, rahmetin içinde olduğumuzu gösteriyor. Yüzde yüz içindeyiz rahmetin!

Bu sebeple kuralımızı kesin olarak zihnimize yerleştirmemiz lazım. Tuttuğumuz, duyduğumuz, gördüğümüz, yürüdüğümüz... Her şeyimiz bizim ALLAH'ın rızasına götüren bir sevap malzemesidir. Mü'min için bu fırsat böyledir. Ne yaparsa yapsın Mü'min, ALLAH'a isyan olan batıl bir iş yapmadığı sürece, ondan kazanır. Ramazan, Mümin'i kazandırır. Bayram, Mümin'i kazandırır. Hac, Mümin'i kazandırır.

Mümin'in, şeytanın tuzağına düşeceği en hassas hatalarından birisi, yaptığı işi basit görmesidir. Dilenci sadaka istiyor. Çıkاریyorsun beş kuruş -sana göre beş kuruş- bir miktar veriyorsun. Fırlatıp atıyorsun. Yanlış bir taktik bu. O beş kuruşu basit görme. Peygamber hesabı nasıl biliyor musunuz aleyhissalatü vessalam? Buyuruyor ki: "Bir Mümin yolda yürürken küçük bir taş parçasını kaldırırsa -bu birisinin ayağına çarpar diye- ondan bir hasene kazanır. Yani bir sevap kazanır. Ve onunla Cennet'e girer." buyuruyor.

Sübhanellah! Bir taş kaldırmakla bu cennet kazanılıyor da meydanlarda niye şehit olmak isteniyor bizden? Niye otuz gün oruç tutuyoruz? Niye Kur'an'ı ezberliyoruz? Herkes yoldaki kaldırımları söksün kenara koysun girsin Cennet'e?? O değil mantık. Mantık ne? Kardeşim hani ALLAH (c.c.) kıyamet günü Müminler'in-Kâfirler'in hesabını gördüğü gün, ne üzerinden cennet vizesi çıkaracak? Sevaplar üzerinden. Herkesin bir sevabı günahından fazla gelmesi halinde, Cennet'e girme hakkı olacak. Kırk dokuz günah kırk sekiz sevap olunca sonuç ne? Cehennem. Meazallah. Kırk dokuz sevap kırk sekiz günah olunca; Cennet.

Bu böyle olduğunu nerden öğrendik biz? Kur'an'dan. فامأ من ثقلت موازنه فهو في عيشة راضية. Sevabı bir puan ağır gelen mutlu hayata kavuşacak. Söz bu. Yoldan bir taş parçasını kaldırmak, anneye bir kere buyur demek, babanın bir kere elini öpmek, bir sevap mı bu? Bir sevap. Tek bir sevap terazinin artmasını veya azalmasını sağlar mı sağlamaz mı? Sağlar. İşte, Cennet budur. İşte, bir sevapla böyle Cennet'e giriliyor. Hesabı çimento, demir üzerinden yapmak çok yanlış. Hesap bilgisayarla yapılmıyor. ALLAH'ın mizanıyla yapılıyor.

Kardeşler!

Biz, Mü'min olarak dört formül üzerinden yürüdüğümüz zaman, attığımız her adımla Cennet'e yaklaşıyoruz. Söylediğimiz her sözle Cennet'e yaklaşıyoruz. Dinlediğimiz her şey bize Cennet'ten gelen bir nida olur. Tuttuğumuz, Cennet'ten tutulmuş bir taş olur. O zaman Hacerü'l Esved benim lavabom

olur. Hacerü'l Esved benim merdiven korkuluklarım olur. Tuttum mu ben Hacerü'l Esvede tutmuş olurum.

Yeter ki dört formülle oynamayalım. Bir: her şey imana kilitli. Kafir, iman etmeyen, bütün kainatı aydınlatırsa, yeşertse, her doğan çocuğun mamasını verse, ALLAH (c.c.) katında hiçbir değeri yok. Boş, çöp işlerle meşgul oluyor o. O, ruhsuz doğmuş, cansız doğmuş bir çocuğun giydirilmesi gibi işler yapıyordur. Çocuk, ölü doğmuş annesinden. En modern mağazadan giydiren onu; ne olacak, çıplak olsa ne olacak? Can yok çocukta.

Kâfir, her doğan çocuğun doğum masrafını vermiş, mamalarını vermiş, yok şehirleri kurmuş, şehirler yapmış, filan şeyi keşfetmiş, filan teknoloji, insanların her bir aileye buzdolabı bağışlamış... Hiç bir değeri yok ALLAH (c.c.) katında. İman yok çünkü. Can yok. Giydiği elbise ütülü olsa ne olacak, ütüsüz olsa ne olacak? Ölüye pudra sürmüşsün sen.

Birinci formül iman formülüdür. En büyük nimet budur. En büyük lütuf budur. Mü'min imanının kıymetini bilir, Rabbi'ne hamt eder. "Ne büyük nimet içindeyim" diye, ALLAH'ı Teâlâ'ya karşı minnet içinden olur yaşadığı sürece.

İki: Niyetsiz yapılan hiçbir işin de değeri yok ALLAH (c.c.) katında. Yüz defa, her gün yüz defa Kâbe'yi fırıldak gibi dönsen tavafa niyet etmedikçe hiçbir kıymeti yok. Annenin-babanın yüzüne bakmak ibadet, Ne zaman? ALLAH (c.c.) emretti anama-babama hizmet edeyim diye baktığın zaman ibadet.

Hiçbir jimnastik hareketi sevap kazandırmaz. Niyet edilerek namaz kılındığında rükû sevap kazandırır, secde sevap kazandırır. Bunun için bir zengin bir fakire olan alacağını sonra zekâta saydığı zaman kabul olmuyor bu. Neden? Çünkü zekât için önceden niyet edilmedikçe ne kadar yüklü bir miktar olursa olsun zekâta saydıramazsın. Borç diye çıkmıştı bu senin cebinden. Çıkarken cepten zekât diye çıksaydı o zekât sevabına dâhil olurdu.

Herkesin niyeti, imanının şifresidir. İman hayatın şifresi, niyet de imanın şifresi. Bunun için camide eğilip kalkmak çok önemli değil. Önemli olan, camiye niyetle girmektir. Çocuğu sussun diye kucağına almak bir sevap türü değildir. ALLAH'ın emaneti olduğu için kucağına almaktır sevap olan tutum.

Dolayısıyla biz iman olmadan şalterin açılmadığına inanıyoruz. Niyet de enerjinin nereye, niçin gittiğini gösteren şifre olarak elimizde duruyor. Her şey imana kilitli, imandan sonra da niyetimize göre adam olacağız, niyetimize göre kazanacağız.

ALLAH'ı Teâlâ bir kere Ayetel Kürsi'yi okuyana filan sevabı vaat ediyor ama onu toplantıda "Sen de bir Ayetel Kürsi oku" dediği için Ayetel Kürsi okuyana vaat etmiyor. Dolayısıyla bir kere İhlas süresini okuyup içine gömen Mü'min, o İhlas Sûresiyle Cennet'e de girer, Adn Cennetlerine de girer, Havzı Kevser'in etrafında doya doya da içer. Ama zengin olduğu için şehrin güzel sesli hafızlarını toplatıp arkasından onlarca, yüzlerce hatim okutup bağırtıp çağırtañlar, ALLAH'tan bir şey bulacaklarını beklemesinler. Çünkü taşıma suyla ALLAH (c.c.) değirmen çevirttirmiyor. Niyet, çok önemliydi.

Kur'an, Cennet'e sokar -âmenna ve saddockna- hem neresine sokar. Cennet, Kur'an demek zaten. Ama o bülbül gibi hafızın niyetinde 'senin Cennet'e girmen' var mı hiç? O, oraya niye geldi? Canım, onun niyeti para ama bizim niyetimiz sağlam. İyi de, sen suyun üzerine yatırım yapmışsın. Niyet, çok önemli.

Kur'an, Cennet'e koyar ALLAH (c.c.) için okunduğu zaman. Tespih, bir kere Sübhanallah demek, Levh-i Mahfuz'a kadar çıkar ALLAH (c.c.) için dendiği zaman. Reklam için veya başka bir maksatla ya da elinde boş züppe tespihi var sende, o tespihle sallayıp duruyorsun, buna sevap yazmıyor melekler. Züppe tespihinin, mahkûmların elindeki tespihin bir sevabı yok arkadaşlar. O değil sevap olan. ALLAH'ın de emrine uyarak denmiş şeyler kıymetli. ALLAH'ın yap sözüne uyularak yapılmış şeyler kıymetli. İman bir, niyet iki. Niyetin ne kardeşim?

Üçüncü şartımız: Yaptığın iş standartlara uygun olacak. Standart dışı işin de değeri yok. Nedir standart? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve Ashabı'dır. Onun dışında standart yok.

Bir iş yapıyorsun. O iş, senin icadın. Öyle bir vaadi yok ALLAH'ın. Namazdan sonra Ayetel Kürsi'yi oku dedi. Karşılığına ne vaat etti? Cennet vaat etti. Bu bir standarttır. Sen de namazdan sonra farzdan sonra Ayetel Kürsi'yi okursan -standarda uygun bir iş yaparsan- sözü söz ALLAH'ın. Ama sen, açığızluluk yapıp namazdan sonra Bakara suresini oku, daha uzun. Ayetel Kürsi, Bakara'nın içinde bir ayet sadece. Sen, Bakara suresini okudun. Standart dışı bu. Bunu sen icat ettin. Böyle bir vaadi yok ALLAH Teâlâ'nın. Namazdan sonranın vaadi belli.

İmam Malik Rahmetullahi Aleyh'e soru sormuşlar. Demişler ki: "Bir grup Müslüman sabah namazından sonra mescitten çıkmıyorlar, o bahsedilen –hani on defa şu tespih, şu, şu kadar- denen tespihi topluca yapıyorlar. Ne dersiniz?" diye sorulmuş. İşin aslı doğru. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem on defa "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ؛ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" diyor. Müthiş sevaplar vaat ediyor. Ama seccadenin başında huşu içerisinde, ne dediğini anlayarak, sen yapacaksın bunu. Bu ve benzeri şeyleri topluca yapıyorlar. Malik bin Enes'e soruluyor. Cevap olarak diyor ki: "O bahsettiğiniz insanlar deli mi?" yok yok diyorlar. "Kâfir mi?" yok diyorlar. "Boş iş yapıyor onlar o zaman" diyor. Neden? Standart dışı iş yapıyorlar, ondan. Ashab'ın yapmadığı işte hayır yok.

Müslüman, babası ölünce, yakını ölünce bütün tanıdıklarını dolaşır "Babamın size borcu var mıydı" sorar. Kur'an'ın emri budur. Standart, budur. Bunu yaparsan bu evlatlıktır. "Akşam bizde hatime gelin" Ashab-ı Kiram'ın yaptığı iş değil, standart dışı o. Açığızluluk yapma! Sen, oturup baban için günlerce Kur'an okuman lazım idi. İşini gücünü bırakmak istemiyorsun, kiralık insanlara okutturuyorsun. Millet orada yemek yemeğe de helva yemeğe de gelsin. Melekler de babanın defterini temizlesinler. Bu standart dışı.

Hatim okumak yok mu? Okutmaktan söz ediyorum. Okutmak, kiralamak. Hayır! Okumak var. Evlat değil hatim okumak, "Bismillahirrahmanirrahim" dese baba için yeter bu. Standart bu çünkü. Ashab-ı Kiram'ın, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den görerek yaptığı bu. Bu standarda uyan kurtulur. Bunun dışındaki yatırımlar kör yatırım. Tutup tutmayacağı belli olmayan yatırımlar, en iyi ihtimalle –eğer zarar değilse.-

Yaptığın iş standart olacak. Standartla neyi kastediyoruz? "Resulullah aleyhissalatü vesselam ve ashabı bunu yaptı" standart odur. Ashab-ı Kiram ve onların önündeki Peygamberleri -aleyhissalatü vesselam- aileleriyle oturdular, çocuklarıyla oturdular, demek bunlar bir standart. Belli şakalar yaptılar. Standart. Bazı hayırlar yaptılar, vakıflar yaptılar. Standart. Bunun dışında heykel diktin, kaldırımlara boya sürdün filan böyle şeyler yok arkadaşlar. Yani ALLAH'ın vaadi yok. Ama plaket alırsın. Ona diyecek bir şeyim olmaz. Yani plaket verilmez böyle şeyler yapanlara demiyorum, plaket alabilirsin. Ben Cennet neye verilir neye verilmez onu konuşuyorum. Hangi şeyler rahmetin yüzde yüz içinden yapılıyor, onu anlatmaya çalışıyorum.

Demek ki iman, en büyük şart. Mü'min olmayana hiçbir vaat yok. Niyetsiz işe vaat yok. Standart olmayana da vaat yok. Standartlara uygun olacak.

Dördüncüsü: Sen bir defa yüzde yüz kânî olarak bunu yapacaksın. İnanacaksın. Ramazan gibi çok büyük bir müjdeye, hani Ramazanın sonu mağfiret ayı filan bunları duyuyoruz ya, mesela Hacı bakıyoruz ne kadar sevap vaat ediyor, Kur'an okumaya ne kadar sevap vaat ediyor? O arada Hadis-i Şerifler'deki bir kelime hep kulaklara gizlice giriyor. Veya kaybolup gidiyor gürlütden. Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem efendimiz, mesela Kadir Gecesi'nden bahsederken "ایمانا واحتسابا" buyuruyor. "İman ehli olacak, ALLAH'ın o sevabı vereceğine yüzde yüz inanmış olacak" buyuruyor. "احتسابا" "Yapalım, ya tutar ya tutmaz" öyle bir şeye sevap vaadi yok ALLAH'ın.

Mü'min, umut dolu olacak. İtimat edecek ALLAH'a. Peygamberi'nin vaatlerine itimat edecek.

Bu dördüncü şart, çok riskli bir şekilde elimizden gidiyor kardeşler. Bir amel yapıyoruz, onu biz baştan basit görüyoruz. Ne olacak ki? Bir yetimi doyursan ne olacak ki diyor. Benim elli lirayla ayağa mı kalkacak, cami mi yapılır diyor. Hayır hayır, bu yanlış! Bir tek buğday tanesi bile olsa ona ALLAH (c.c) sevap vaat ediyor mu? Ediyor. Bir tek Kur'an'ın kelimesine sevap vaat ediyor mu? Ediyor. Bizim vazifemiz gramajını, tonajını hesaplamak değil ki bunun. Yani biz kaç ton geliyor bu sevap bunu mu hesap edeceğiz?

احتسابا yani ALLAH'ı Teâlâ'nın bu sevabı vereceğine ve Cennet'e bizi koyacağına itimat etmek, bu şuurla iş yapmak dördüncü büyük şartımız kardeşler.

Eğer biz bu dört şarttan birini bozar veya dışarı kaydırırsak o zaman dağlar kadar amel yapsan bile ne olacak? Mesela çok enteresan bir örnek vereyim kardeşler: Şimdi Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem hac ibadeti ile ilgili ne buyuruyor? "Kim çirkin bir iş yapmadan, bir kul hakkına tecavüz etmeden gider haccını yaparsa o, annesinden doğduğu günkü gibi geri döner" buyuruyor. Ne demek annesinden doğduğu günkü gibi? Bir bebek, iki saatlik bir bebek ne kadar günahı olur, ne günahı olur? Bebek, masum melek gibi bir şey. İşte o şekilde geri döner.

Başka bir hadise dikkat ediniz, bakın ne buyuruyor: Haccın en son işi nedir? Cemaratta şeytan taşlamaktır. Şeytan taşlandı mı üçüncü gün, hac ibadeti biter. Hacı geri dönebilir. Şimdi bakın ne buyuruyor: "Haccetmiş bir mümin taşlamayı bitirmiş, elbiselerini giymiş, bavulunu hazırlıyor, memleketine dönecek. İlk işlediği günah ne olabilir sizce? İlk işlediği günah ne olur biliyor musunuz? Düşünür ki "Ben hac yaptım ama bakalım kabul etti mi ALLAH (c.c.) bu haccı? Daha garantisi yok, bir şeyi yok bunun." İlk günah bu. Neden? İhtisab yok. Ya ALLAH Teâlâ vaat ediyor ki anandan doğduğun günkü gibi seni affedeceğim diyor. Sen haccetmiş bir Hacı Efendi, daha ALLAH'ın sözünden şüphe ediyorsun.

Hani sen çocuğuna "Şunu alacağım!" deyip kandırıp sonra almıyorsun ya o mantık, büyümüşsün hala kafada duruyor. Sen, çocuğu öyle kandırdın, ALLAH da seni kandırır mı zannediyorsun? İlk günah bu. İtimat çok önemli kardeşler. İnsan, Mü'min, ALLAH'a itimat edecek. Sanki verdiği şey çok mu ALLAH (c.c.) için?

Bu mantığımız, bu dört anlayışımız: iman, niyet, standartlar dâhilinde iş yapmak ve ALLAH'a itimat ederek, yüzde yüz güvenerek bir iş yapmak bütün işlerimizde geçerli arkadaşlar. Sabah namazına camiye giderken ölçümüz bu bizim. Hacc'a giderken ölçümüz bu. Bir vakfa, bir camiye, bir hayır yerine gidip hizmet ederken ölçümüz bu. Cebimizden bir şey infak ederken ölçümüz bu bizim. Standardımız bu bizim. Böyle iş yapıyoruz biz. Çocuk yetiştirirken de böyle yapıyoruz, Kur'an okurken de böyle yapıyoruz. Eğer mantığımız buysa bizim o zaman tuttuğumuz her şey ALLAH'ın rızasıdır. Baktığımız her şey ALLAH'ın rızasıdır. Çektiğimiz her sıkıntı ALLAH'ın rızasıdır.

Şimdi kardeşler!

Bazı Hadis-i Şerifleri, farklı konularda seçilmiş Hadis-i Şerifleri okuyacağım. Bu Hadis-i Şerifler'den ne kadar büyük bir umutla yaşadığımızı, rahmete ne kadar tutunmuş olduğumuzu, İslam'ın, Cennet'in sadece haccetmekle, sadece Filistin'de cihat etmekle elde edilmediğini, çok basit gördüğümüz şeylerin çok yüksek oranda Cennet umudu ve enerjisi dolu olduğunu gösteren Hadis-i Şerifler okuyacağız. Pek çoğumuz sonra esef edeceğiz aslında. "Yav bu denen şey bende vardı. Dün bu fırsatı kaçırdım demek ki."

Yani biz, şehitliği büyük görüyoruz, -amenna ve saddockna- elbette cihadi büyük görüyoruz. Elbette haccetmenin yeri bir başka bizde. Ama haccedemeyenin, şehitlik yolları kendisine açılmayanın oturduğu yerde düşünürken, normal günlük doğal işlemlerini yaparken bile çok büyük makamlara, çok büyük ecirlere kavuşabileceğini de düşünüyor olmamız lazım.

Şu Hadis-i Şerifler'i, kardeşler, kulağımıza küpe ederek gidelim. Hangi nimetiyle ALLAH'ın ne kadar yüz yüze kaldığımızı ve aslında Cennet'e bir adımdan daha kısa mesafede olduğumuzu düşünmemize inşallah bu hadisi şerifler vesile olsun.

Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği bir Hadis-i Şerif'te Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: "Kur'an'ı iyi bir şekilde okuyan, yani güzel tecvidine uygun olarak okuyan, Kiramın Berereh yüksek melekler seviyesindedir. O, Cebrail'in arkadaşı." Ama müzik notaları eşliğinde değil. Manasını yansıtan o arapça telaffuzuna uygun okunan Kur'an. Kur'an'ın hakkıyla okunan.

Peki, bir Müslüman da altmış yaşından sonra Kur'an öğrenmiş. Veya Kur'an'ı genç öğrenmiş ama iyi bir hoca ona rastlamamış, okurken eğri büğrü okuyor, yanlışları çıkıyor, zorlanıyor. Bir kelimeyi bir daha okuyor. Millet bir sayfa okuyor hala o üçüncü satırda. Mukabele izliyor, mukabelede bir orda şaşırıyor bakıyor nere gittiler. Yani onun Kur'an okuması, dinlemesi eziyetten başka bir şey değil. O iki defa ecir kazanıyor. Bir; Kur'an okuduğu için, İki; eziyet çektiği için.

Kardeşler!

Muttefekun aleyh bir hadisten söz ediyorum. Burada Mü'min, "Zamanında düzgün öğreseydin sen, yetmişine kadar bırakmasaydın Kur'an okumayı" demiyor ALLAH (c.c.). Sen, üstelik zorlanıyorsun okurken, mukabele izliyor eliyle sürüyor. Bir bakıyor ki millet sayfa bitirmiş, hala orta yerlerde trafik levhasını arıyor. Buna eziyet çekiyor diye sevap yazıyor ALLAH (c.c.). Rahmetin yüzde yüz içinde miyiz? Yüzde yüz içindeyiz.

Ebu Zer Radiyallahu Anh, Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme soru sormuş. Cevaplar almış. Biraz geçimi zor bir sahabe Ebu Zer. Efendimizi de zorlamış. Bakın nerde zorlamış. Ne büyük müjdelere toplamış bizim için.

Arkadaşlar!

Hadis demek, haber bülteni demek değildir. Hadis, Rasulullah'ın -sallallahu aleyhi ve sellem- ALLAH (c.c.) adına söylediği söz demektir. Dikkatli dinleyelim. Elbette her hadis, hadis değildir. Ama hadis, hadisse, mesela bunu İbn Hibban'ın Sahihi'nden almışım. Bu hadis. Uydurma bir haber değil.

Bakınız Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellemle, Ebu Zer Radiyallahu Anh arasında geçen konuşmaya dikkat ediniz. "Ya Resulellah! Bir insanın kendisini Cennet'e götürecektir amellerinden bana söyle misin?" soru sormuş. Bir Müslüman, Cennet'e nasıl girecek ya Resulellah? Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş: "ALLAH'a iman eder." –"Ya Resulellah iman yeter mi? Bir şeyler yapması gerekmez mi?" Elbette. "En azından ALLAH'ın verdiği nimetlerden infak etsin, sadaka versin." Yani o imandan sonra ne yapalım deyince Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem zaten namaz kılıyor Ebu Zer, oruç tutuyor, infak kapısını açmış, "Sadaka versin" buyurmuş.

Bunun üzerine “Ya Resulellah! Adam çulsuzun tekiyse eğer ne olacak o zaman?” Buyurmuş ki “O zaman gider dilini kullanarak hayır yapar.” İnsanlara güzel sözler söyler onun hayrı da o olur. “Ya Resulellah! Konuşmayı beceremeyen kekeme biriye ne olacak?” Buyurmuş ki: “O zaman işince gücünde zorlanan bir Müslüman’a gider, yardım eder, eşyasını taşır, tarlasına yardım eder onun sevabı bu olur.” -“Ya Resulellah! Kabul et yaşlı başlı eli ayağı tutmayan bir adam olduğunu kabul et.” Buyurmuş ki: “o zaman akli çalışmayan birisinin elinden tutar evine götürür onu. Yani çocuk deli küçük yolda kaybolmasın. Bu da onun için sevap olur.” -“Ya Resulellah, kabul et kendisi ahmak adam. Zaten kendi yol bilmiyor.”

Ne yapıyor? İlla bir şey çıkartacak ağzından. Buyurmuş ki sallallahu aleyhi ve selam: “Ebu Zer! Yav sen bu adama hiçbir hayır kapısı bırakmadın ki. Ben sana bunlar yeter diyorum.” Bunun üzerine dönmüş -“Ya Resulellah! Demiş. İşi sen çok kolaylaştırdın ama.” Meğer bu işin bu kadar kolay olup olmadığını test ediyor.

Şimdi arkadaşlar, Rasulullah sallallahu aleyhi ve selam efendimizin bu ahmak adamı bile Cennet’e sokan müjdesine yav bu çok kolay oldu diyen Ebu Zer’e verdiği cevaba dikkat ediniz. “Ebu Zer! Beni yaratan ALLAH’a yemin ederim ki şu sana saydığım şeylerden, ne saydı? ALLAH (c.c.) yolunda infak etmek –imandan sonra tabi- infak edecek biri değilse diliyle gidip insanlara güzel söz söylesin, selam versin, nasılsın desin. Hasta ziyaret etsin. Onu da yapamıyorsa git tarlada çalış adamın kazmasını vur yardım et. Onu da yapamıyorsan, yav git bari bir çocuğu evine götür kaybolmasın, araba ezmesin onu. Kendi de çocuk kafalı adam hepten işi suladı. Bunlardan herhangi birini ALLAH rızası için sadece ALLAH rızası için yaptığı zaman bir Mü’min, -sen bunları basit görüyorsun Ebu Zer! adama selam vermeyi basit görüyorsun. Tarlasında kazma vurmaya basit görüyorsun.- Bunlardan birini ALLAH rızası için yaptığı zaman bir mümin ALLAH’a yemin ederek söylüyorum ki kıyamet günü ben onun elinden tutarım Cennet’e girinceye kadar yanında olurum.”

Kim bu? Büyük su hakları açıp binlerce insana su içiren hayır sahibi mi? Yok canım. Kim bu? Filan camileri yaptıran büyük bir zengin mi? Hayır. İş ALLAH (c.c.) için olunca küçüğü yok. Değil mi sen bunu ALLAH (c.c.) için yapıyorsun bu küçük iş değil. ALLAH (c.c.) için olmadıktan sonra da hiçbir işin değeri yok zaten.

Bir başka Hadis-i Şerif’e bakıyoruz kardeşler:

Kim -Rasulullah sallallahu aleyhi ve selam buyuruyor: “Kim üç tane kız çocuk sahibi olur da, o kız çocuklarını yetiştirmedeki sıkıntılara sabreder, onları dövmeden, kırmadan, üzmeden büyütürse ALLAH (c.c.) o üç kız çocuğu sayesinde onu Cennet’e koyar.”

Arkadaşlar!

Üç kız çocuğu, bir babanın-bir annenin Cennet’e girmesi için yeterli. Ama bu kız çocuklarının saçı görülmeden büyütülmüş olmaları lazım. A4 kâğıdına feda edilmeyen kızlardan söz ediyor Rasulullah sallallahu ve selam efendimiz. Hiçbir şekilde iffetleri lekelenmeden evlendirilecekler. Müjde burada değil ama.

Sahabinin biri demiş ki: “Ya Resulellah! İki kız olsaydı bunlar” üç kızı müjde hazır. “İkisi için de var” buyurmuş. İki için de. İki kız çocuk büyüten için de.

“Ya Resulellah! Bu bir kız ise eğer.” Bir kız için bile var” buyurmuş. A4 kâğıdıyla değiştirilmemiş kızlardan söz ediyorum!

Bu Hadis’i nereden aldım? Ahmed bin Hanbel’in Müsned’inden, İbn Hibban’dan, Şuabu’l-İman’dan, Tirmizi’den ve İbn Mace’den aldım. Gazete haberi okumadık arkadaşlar.

Bir başka Hadis-i Şerif'e dikkat ediyoruz. Neyi ölçüyoruz burada arkadaşlar? Cennet'in içinde dolaştığımızı, ama buna rağmen kıymetini bilmediğimizi anlatmaya çalışıyorum. Bakınız ne buyuruyor: "Herhangi bir Müslüman öldüğünde dört Müslüman; 'bu Mü'minin iyi bir insan olduğuna biz şahidiz' derlerse, ALLAH (c.c.) bu şehadeti kabul eder."

Müthiş bir şey arkadaşlar. Dört tane Müslüman senin cenazende bulunuyorlar ve "Bu iyi Mümin'di" diyorlar. Ama bu kartı taşıyan çok iyi gençtir yazan palavracı şahit Müslüman için değil bu. ALLAH'tan korkup bir gün o musallaya geleceğini bilen adam için konuşuyoruz. Partisi, derneği, vakfından dolayı kart yazanı konuşmuyorum. Akrabasını kollayan adamdan söz etmiyoruz. Kendisi de Sabah Namazı'nı cemaatle kılmış birisi, öğle namazında gelmiş camide cenaze var, tanıyor.

Bu arkadaşlar, namaz kılınmadan önce yapılan şehadettir. Arabanla durdun öğle namazı kılacaktın baktın cenaze kılınıyor. "Nasıl bilirdiniz mevtayı?" –"çok iyi biliriz". Kim bu adam? Ne bileyim. E nasıl iyi bildin? Şahitlik bedava. Oy atar gibi atıyor. Flamasının rengini güzel gördüğü partiye oy atıyor. Ne olacak ki. Hayır hayır bundan söz etmiyoruz. Bu yalancı şahitlik.

Demek ki dört iyi Mümin'in: "Bu iyidir, Ya Rabbi, şahidiz bunun iyi olduğuna" demesi, ALLAH Teâlâ'nın cennete koyması için yeterli.

Ya Resulellah! Dört kişi değil de üç kişi rastlarsa bizim cenazemizde, "Üçü için de geçerli" buyurmuş. Ya Resulellah! Bu iki kişi olsaydı? "İkisi için de geçerli" buyurmuş. Sonra Sahabi diyor ki: "Keşke bir kişi için de geçerli mi sorsaydım diyor. Onu unutmuş. ALLAH (c.c.) sordurtmadı. Demek en az iki Mü'min ALLAH'tan korkarak sana şahitlik edecekler. İki Mü'min. Sabah namazı kaçırmaz, faiz yemez, Müminler'in iffetini A4 kâğıdına değiştirmez, Mü'min cennetlik belgesi.

Bu Hadis-i Şerif'i de Buhari'den, Nesai'den ve Ahmed bin Hanbel'den aldık.

Arkadaşlar!

Bir başka Hadis-i Şerif'i ni aleyhissalatü vessalam efendimizin dinliyoruz: "Kim Kur'an'dan bir harf okursa onun bir sevabı olur. Sonra ALLAH (c.c.) o sevabı onla çarparak defterine yazar. Dikkat edin! Mesela Bakara Suresinin ilk ayeti الم (elif lam mim) dir. Sakın الم (elif lam mim)'i bir harf zannetmeyin ha! Elif derken, bir harftir. Lam derken, bir harftir. Mim derken, bir harftir. Dolayısıyla Mü'min, Bakara Sûresi'nin ilk ayeti الم (elif lam mim)'i dediği zaman otuz sevap kazanmış olur.

Bir başka Hadis-i Şerif'e dikkat ediyoruz. Buyuruyor ki: "Kim ALLAH'tan ciddi bir şekilde şehid olmayı arzu ederse, isterse o yatağında bile ölse, ALLAH (c.c.) onu şehitlerle beraber kaldırır."

İş nereye kilitlendi? Samimiyete kilitlendi. Keyifli, yazlığındaki yatakta öldün. Korkma kardeşim. Sen ne istiyordun ALLAH'tan? Şehitlik. Ciddi miydin? Ciddiydin. Gerçi adam şehitlik istiyor, zekâtını kaçırıyor. Buna melekler inanmaz. Şehitlik isteyen adam, malını önceden gönderir. Maldan geçen candan geçer. Mala gelince, ondan zekâtı işte, zoraki ödüyor. Ama şehitliğe hazır adam ha! İnanırsa melekler, olur!

Bir başka Hadis-i Şerif'e dikkat ediyoruz arkadaşlar: "Sürtünsün, sürtünsün, sürtünsün!" buyurmuş. –"Kim Ya Resulellah?" demişler. –"Kime beddua ediyorsun?" "Yaşlı bir anne-babası olduğu halde Cennet'e giremeyece" buyurmuş.

Arkadaşlar!

Altmıştan sonra herkes yaşlıdır dikkat edin! "Ya benim babam bildiğin gibi değil. Benden sağlam, tarlada çalışıyor." Altmışı geçti mi? Geçti. O yaşlı hükmünde. Altmıştan sonrası yaşlı. Yetmişten sonrası piri fani. Çünkü ALLAH Teâlâ, Efendimiz'in lisanından bize haber verdi: "Kimi altmış

sene yaşatırsam, onun, Bana söyleyecek sözü kalmamıştır.” buyuruyor. Demek ki yaş standardı altmış. Ondan sonrası geri sayıyor. Ondan önce de geri sayar adam, hatta hiç ileri de gitmez de, yani genel standart olarak.

Kardeşler!

Altmıştan sonra babası olan, annesi olan Cennet'in içinde dolaşiyor. Sen altmış yaşında, altmış yedi yaşında, altmış sekiz yaşında, yetmiş yaşında annen sağ, hâlâ cennete giremiyorsun. Peygamber aleyhisselam senin için ne buyuruyor: “Burnun sürtünsün senin.” Yani senden adam olmaz belli bir şey.

Bir başka Hadisi Şerif'e dikkat ediyoruz arkadaşlar: “Herhangi bir Müslüman ayağına batan bir diken, başına gelen bela, çocuklarından çektiği sıkıntı, üzüldüğü, ağladığı her neyi varsa her biri için ALLAH(c.c.) onun bir günahını siler.”

Telefon ettiler, filan yerdeki akraban trafik kazasında öldü. Gözyaşı akıttın. O arada senin günahın silindi. Neden? Mü'min olarak eziyet çektin diye. Rahmetin ne kadar içerisindeyiz arkadaşlar.

Bir başka Hadis-i Şerif'e dikkat ediyoruz: “Kim, bana, iki dudağının arasındaki dilini, iki bacağına arasındaki organını garanti ederse ben de ona Cennet'i garanti ederim.” Demek ki ahlaksız konuşmayan, namusuna dikkat eden Cennet'e sonunda girecek arkadaşlar. Rahmetin bu kadar içindeyiz.

Bir başka Hadis-i Şerif'e dikkat ediyoruz: “Herhangi bir Müslüman, yanında olmayan uzaktaki bir Mü'min kardeşine dua ettiği zaman; ‘Ya Rabbi! Filan Mü'min kardeşime şifa ver, filan Mü'min kardeşimin çocuğuna ıslah nasip et, filan Mü'min kardeşimin borcuna yardım et’ diye dua ettiği zaman, bir melek der ki: ‘Senin için de aynı şeyler olsun.’”

Şimdi arkadaşlar, bir beşer olarak sen, Ahmet'e dua ediyorsun. Duası ret olmayan bir melek, sana aynı duayı yapıyor. Rahmetin yüzde yüz içerisindeyiz.

Bir başka Hadis-i Şerif'e dikkat ediyoruz. “Kim Ramazan-ı Şerif'i tutar, Ramazan'dan sonra da Şevval ayında altı gün daha oruç tutarsa, bütün yılı oruç tutmuş gibidir.” Tabi dört şart, yine burada geçerli.

Kardeşler!

Rahmetin yüzde yüz içindeyiz. Tek sıkıntımız ne biliyor musunuz? Bunları şeytan da biliyor. İblis, bunları biliyor. O da, ona göre yatırım yapıyor. Düşmanımızın bize ait sırları bilmesi, bizim için bir miktar zorluk olabilir. Ama imkânı elimizden kaçırmıyor.

Ve'lhamdulillahilRabb'il âlemin.